

„Юнаци! Намъ ни прѣдстои да извършимъ труденъ подвигъ, достоенъ за постоянната и испитана слава на рускитѣ знамена. Днесъ ще почнемъ прѣминуванетоъ прѣзъ Балкана съ артиллерията, безъ пжтъ, като си пробиваме пжтъ на видъ у противника прѣзъ дълбокиѣ снѣжни прѣспи. Насъ ни чака въ Балкана турската армия; тя иска да ни прѣгради пжтя. Незабравяйте „братци“, че намъ ни е повѣрена честта на отечеството и че за насъ сега се моли самия царъ Освободителъ, а наедно съ него и цѣла Руссия. Тѣ очакватъ отъ насъ побѣда. Да не ни смуцава нито многочисленността, нито юначеството, нито пжкъ злобата на противника, защото нашето дѣло е свято, — съ насъ е Богъ.

„Български опълченци! Вамъ е извѣстно защо Руссия опълчи своитѣ полкове, а Негово Императорско Величество се тури на чело на армията. Вий, юнаци, още отъ първитѣ дни на формируването на опълчението се показате достойни за онова участие на руския народъ, което той приемаше въ сждбата на вашето поробено отечество. Въ биткитѣ при Стара-Загора и на Шипка вий се показате достойни за по-добра участъ и заслужихте любовта и довѣрието на вашитѣ бойни другари — нашитѣ солдати. Азъ напълно се надѣвамъ, че вий и въ бждщитѣ битки ще покажете същата храбростъ и самоотвърженностъ, — качества, съ които се отличавате до сега. Надѣвамъ се на това още повечѣ, че вий, българитѣ, се биете за свободата на поробеното си отечество, за отмъщение на поруганата честъ на вашитѣ майки и сестри“ . . .

На 24-и сутринята се прочете на опълченцитѣ горния приказъ, който тѣ посрѣщнаха съ въсторженно и грѣмогласно „ура“. — Сега вече никой не се съмнѣваше, че опълчението, дѣствително, ще напустне своитѣ умразни колиби и че скоро ще се счепкаме съ турцитѣ. Само този пжтъ никой вече не се съмнѣваше за резултута на това счепкване — пълното поражение на неприятеля. Отряда на генералъ Скобелева състоеше: отъ цѣлата 16 дивизия, 3-я стрѣлкова бригада, българското опълчение, една 4-и фунтова батарея, 7 сотни казаки, българската конна сотня, една горска батарея, два кавалерийски полка и 2 роти сапѣори. Отряда на Святополкъ-Мирски, казватъ, билъ приблизително въ същия съставъ.

Тия два отряда трѣбваше да дѣйствуватъ противъ шейновския укрѣпенъ лагеръ и въ тила на турската шипченска позиция, а Радецки трѣбваше да дѣйствува отъ къмъ фронта.